

Стоилъ.

Азъ казвамъ чи, въ сжщность, одобрявамъ мнѣніето ви. Не може да нѣмате вый право. Но и госпожица Лалка, отъ друга страна, нѣма съвсѣмъ криво, защото . . .

Грабчо.

Какъ? Киръ Лулчо е износна случка. Той е чилѣкъ отъ фамилія, кротѣкъ, добръ, благоразуменъ, скромненъ, богатичѣкъ, бездѣтникъ отъ първата си женидба. Можеше ли дъщеря ми да намѣри нѣщо по добро?

Стоилъ.

Това е истина. Но госпожица Лалка могла бы да ви каже чи по този начинъ работата става нѣкакъ съ бързина, прилична на насилствіе, и чи трѣба да ѝ се даде поне малко время за да види дали и наклонността ѝ се спогажда съ . . .

Грабчо.

Това е случка, гдѣто трѣба да се хване съ двѣтъ рѣцѣ. Тука намѣрвамъ азъ такава полза, каквато не мисля да намѣря никадѣ другадѣ. Чилѣкѣтъ я зима безъ прика *).

Стоилъ.

Безъ прика ли?

Грабчо.

Да;

Стоилъ.

А! въ такавъ случай азъ нѣмамъ вече

*) На нѣкадѣ казвать *зестра*, на нѣкадѣ *сѣно*, на нѣкадѣ *прика*.